

U z n e s e n i e

Odvolacia komisia Slovenského futbalového zväzu (ďalej „OK SFZ“) ako príslušný odvolací orgán prerokovala dňa 4. augusta 2020 odvolanie [REDAKOVANÉ] proti rozhodnutiu Disciplinárnej komisie SFZ č. SFZ-DK-2019/2020-0719 (U 719) z 18. 6. 2020 a takto

r o z h o d l a :

Odvolacia komisia SFZ rozhodnutie Disciplinárnej komisie SFZ č. SFZ-DK-2019/2020-0719 (U 719) z 18. 06. 2020 (odôvodnenie z 07.07.2020) m e n í podľa čl. 60 ods. 14 písm. c) stanov SFZ tak, že za Porušenie povinnosti vyplývajúcej z predpisu alebo rozhodnutia orgánu SFZ alebo člena SFZ podľa čl. 64/1a, 3 DP SFZ, ktorého sa dopustil previnilec na tom skutkovom základe, že

1. dňa 16. 02. 2020 zaslal [REDAKOVANÉ], členovi výkonného výboru SFZ pre legislatívno-právne otázky prostredníctvom mobilnej aplikácie WhatsApp elektronickú správu v nasledovnom znení: *„Jen se toč korouhvičko, pěkně po větru!“... to je veta, ktorá Vás chrakterizuje pán Sepeši... ste duchom malý a vyplašený človek, ktorý poslušne slúži ako verný psíček „vyšším“ záujmom svojich pánov zo SFZ, požíva za to výhody a neštíti sa všade vyhlasovať, že to robí „zadarmo“ a pre „dobro futbalu“..po chodbách SFZ sa pri mene Sepeši hovorí „pri čom je Sepeši, to nedopadne dobre..“ Pri mne aspoň máte istotu, že ja sa Vám to naozaj nebojím priamo povedať a otvorene priznávam, že je mi z Vás na smiech, ako kopete tými svojimi nožičkami na všetky strany, len aby ste si vydupali glorifikáciu a zbavili sa ľudí, ktorí upozorňujú na Vaše prešľapy a pešľapy pánov, ktorým slúžite, len aby mohli nerušene hrať na svojom piesočku.. tak si kľudne naďalej ohýbajte právo podľa svojho pomýleného vzoru, lebo ak ste si mysleli, že tým kohokoľvek vyrušíte z pokojného stavu, tak ste sa opäť raz prerátali.. ja som si totiž pri Vás už zvykol na to, že najlepšia demagógia sa robí tam, kde nemáte žiadnu opozíciu a kde stačí*

zneužívať nerovnaké postavenie..tak si naďalej užívajte tú glorifikáciu pán Sepeši, aké perfektné riešenia pre slovenský futbal prinášate (určite je zaslužená) a nezabudnite na jednu vec..pekne sa točiť korouhvičko..pekne po vetre,“ čím porušil princíp slušnosti v zmysle čl. 5 ods. 2 písm. d) Stanov SFZ a

2. dňa 10. 03. 2020 uverejnil na svojom osobnom profile s názvom [REDAKOVANÉ] na sociálnej sieti Facebook verejný status v znení: „Prevalcoval Muchu?? Skôr sa veľmi dobre dohodol s Kováčikom a ostatnými papalášmi v SFZ. Muchu podporovalo viac ako 600 prevažne profesionálnych hráčov, Medved'a len 250 prevažne amatérskych hráčov...to teda naozaj „prevalcoval“...lebo keby fungovala demokratická kultúra aj v SFZ a do výkonného výboru volili svojho člena hráči (tak ako to je pri členoch VV za amatérsky futbal aj profesionálny futbal) a nie delegáti SFZ, ktorí zborovo poslúchli bafuňárov, tak si Medved' so svojimi pomýlenými víziami ani neškrtnú...bolo to nechutné divadlo a tento pán miesto vo VV SFZ dostal za to, že bude poslušne dvíhať ručičku..naozajstná „výhra“ pre hráčov. Pokiaľ sa hráči intenzívne nebudú domáhať svojich práv, tak sa v slovenskom futbale nič nezmení...“, pričom pod tento status pripojil fotku, na ktorej je [REDAKOVANÉ] čím porušil princíp slušnosti v zmysle čl. 5 ods. 2 písm. d) Stanov SFZ,

u p ú š ť a od uloženia disciplinárnej sankcie podľa čl. 38 ods. 1 DP SFZ z dôvodu, že k náprave postačuje samotné prerokovanie disciplinárneho previnenia v rámci disciplinárneho konania.

O d ô v o d n e n i e

1. Disciplinárna komisia Slovenského futbalového zväzu (ďalej „DK SFZ“) dňa 18. júna 2020 rozhodla, že za poškodenie dobrého mena futbalu podľa čl. 65/1 Disciplinárneho poriadku (ďalej „DP“) ukladá [REDAKOVANÉ] ďalej „previnilec“) disciplinárnu sankciu – pokarhanie podľa čl. 65/2 a čl. 11/2 DP za skutky popísané vo výrokovej časti tohto rozhodnutia. DK SFZ uložilo ochranné opatrenie spočívajúce v príkaze písomne sa ospravedlniť Tomášovi Medved'ovi členovi VV SFZ – zástupcovi hráčov podľa čl. 43/2n DP a zároveň povinnosť predložiť splnenie ochranného opatrenia do 7 dní od právoplatnosti rozhodnutia. Rozhodnutie bolo vydané pod č. U 719.

2. Previnilec podal proti predmetnému rozhodnutiu odvolanie, v ktorom namietal po prvé vecnú nesprávnosť rozhodnutia, pretože svojim konaním nemohol naplniť skutkovú podstatu previnenia „Poškodenia dobrého mena futbalu“ podľa čl. 65/1 DP z dôvodu, že *„svojím konaním realizoval len základné právo na slobodu prejavu.“* Po druhé spochybnil odôvodnenie rozhodnutia, ktoré považoval za *„nepreskúmateľné, arbitrárne a svojvoľné“* a neobsahovalo *„hlavné body obhajoby previnilca“*. Namietal v tomto bode aj to, že DK SFZ sa *„uchýlila len k zjednodušeniam a neprípustnej generalizácii predmetnej komunikácie ako neslušnej bez konkrétneho uvedenia jednotlivých častí, ktoré považovala za rozporné s predpismi SFZ.“* Po tretie spochybnil zistenie skutkového stavu, ktorý si DK SFZ *„nad rámec preukázaného stavu domýšľala obsah.“*
3. OK SFZ vykonala dokazovanie preštudovaním vyjadrení previnilca uvedených vo výrokovej časti rozhodnutia, odôvodnením rozhodnutia DK SFZ č. U 719, obsahom odvolania previnilca zo dňa 13. júla 2020 ako aj stanoviskom DK SFZ k odvolaniu previnilca zo dňa 23. júla 2020. Rozsah vykonaného dokazovania považovala OK SFZ za dostatočný vo vzťahu k obsahu rozhodnutia, ktorým zmenila rozhodnutie DK SFZ.
4. OK SFZ posúdila, najprv osobitne, obidva výroky previnilca a následne aj v komplexe pri vyhodnocovaní spôsobu komunikácie previnilca. Práve spôsob komunikácie previnilca potom testovala základnými atribútmi slušnosti vyjadrovania v komunikácii previnilca, či už v súkromnom prednese (výrok v rámci súkromnej komunikácie, ktorú previnilec vykonal prostredníctvom mobilnej aplikácie WhatsApp zaslaním elektronickej správy členovi VV SFZ pánovi P. Sepešimu dňa 16. februára 2020 – ďalej výrok č. 1) alebo verejne (výrok prostredníctvom verejného statusu na svojom osobnom profile s názvom [REDAKOVANÉ] dňa 10. marca 2020 – ďalej výrok č. 2). Previnilec existenciu týchto výrokov a ani autorstvo k nim nespochybnil, ale naopak vo svojom odvolaní ich obhajoval z pohľadu ich užitočnosti a potrebnosti pri diskusií o predmete verejného záujmu v demokratickej spoločnosti. OK SFZ si nemohla nepovšimnúť, že previnilec celé svoje odvolanie založil na analýze svojich výrokov z pohľadu kritérií slobody prejavu a ich hodnotenia v kontexte s osobami, ktorým boli adresované (výrok č. 1), resp. ktorých sa tieto výroky týkali (výrok č. 2).
5. Pri samostatnom preskúmaní výroku č. 1 sa OK SFZ stotožnila s previnilcom v tom, že predmetná komunikácia bola neverejná a preto ju nemožno pomerovať testom

proporcionality ako pri difamujúcich výrokoch, ktoré sú jedným z možných obmedzení práva na slobodu prejavu. Nič však nebránilo tomu, aby bol výrok preskúmaný z pohľadu kritérií slušnosti ako explicitného princípu uplatňovaného v činnosti SFZ podľa článku 5 ods. 2 Stanov SFZ.

6. Pri samostatnom preskúmaní výroku č. 2 sa OK SFZ tiež stotožnila s tým, že pri teste proporcionality, ktorý modelovo i konkrétne vykonal previnilec v odvolaní, by napätie medzi zásahom do osobnostných práv a slobodou prejavu v demokratickej spoločnosti mal prevážiť verejný záujem na diskusií o konkrétnom spôsobe kreovania VV SFZ. Povšimla si tiež, že previnilec takúto diskusiú dehonestoval už tým, že jednu z vízií (pod víziou je možné rozumieť aj názor o reforme) považoval bez akejkoľvek argumentácie za „pomýlenú“. Aj táto časť výroku č. 2 sa preto stala predmetom záujmu OK SFZ z pohľadu jej kompatibility so slušnosťou ako princípom uplatňovaným v činnosti SFZ z pohľadu článku 5 ods. 2 Stanov SFZ.
7. V následnom komplexnom hodnotení oboch výrokov pristúpila OK SFZ k tomu, aby po prvé posúdila aplikovateľnosť princípu slušnosti uplatňovaným na základe článku 5 ods. 2 písm. d) Stanov SFZ na výroky č. 1 a č. 2, po druhé posúdila výroky č. 1 a č. 2 z pohľadu naplnenia skutkovej podstaty disciplinárneho previnenia podľa čl. 64 ods. 1 písm. a) DP a po tretie stanovila základné interpretačné postupy pri zavedení testu slušnosti ako explicitného princípu uplatňovaného v činnosti SFZ.
8. Pojmom slušnosť možno v najvšeobecnejšom vyjadrení definovať správanie človeka, ktoré vyhovuje pravidlám zdvorilosti vytvorenými v určitej spoločnosti. V tejto podobe je súčasťou širšieho normatívneho systému (ako súhrnu pravidiel správania) v porovnaní s právnym systémom, resp. právnym poriadkom. Do inklúzie s právnym systémom sa dostáva vtedy, keď jeho pravidlá sa stanú súčasťou právneho poriadku určitej spoločnosti, resp. určitá spoločnosť si pravidlá slušnosti povýši na normatívny systém, ktorý sú členovia tejto spoločnosti povinní rešpektovať a dodržiavať. Uvedené platí o to viac, ak je určitá spoločnosť založená na výberovom (dobrovoľnom) princípe, ktorý nikoho nenúti ani vstúpiť do tejto spoločnosti a nebráni mu ani vystúpiť z nej. V prípade, že sa rozhodne do nej vstúpiť a zotrvať v nej, tak je povinný rešpektovať aj pravidlá správania v nej, o to viac ak tieto vychádzajú z normatívne záväzného poriadku. OK SFZ nemala pochybnosť o tom, že medzi takéto spoločnosti patrí aj spoločenstvo osôb (fyzických aj právnických) tvoriacich korpus občianskeho združenia, ktorého normatívny systém predstavujú Stanovy SFZ ako norma najvyššej právnej sily záväzná pre všetkých

členov SFZ. Už v rozhodnutí č. OK 21/14 OK SFZ konštatovala, že „člen SFZ získaním členstva v SFZ uzavrel s ostatnými členmi SFZ súkromnoprávnú zmluvu, ktorou sa zaviazal dodržiavať pravidlá takejto zmluvy vyjadrené v stanovách SFZ a v súbore ostatných predpisov SFZ.“ Na základe toho považovala princíp slušnosti ako základnú normu aplikovateľnú na správanie členov SFZ v zmysle článku 5 ods. 2 písm. d) Stanov SFZ. Za dôležitú skutočnosť vyplývajúcu z autonómnosti športu a futbalových organizácii, ako uzatvorených spoločností s osobitným postavením v štáte a spoločnosti, považuje OK SFZ aj možnosť autonómneho sankcionovania za porušenie pravidiel správania svojich členov. V tejto súvislosti za zásadný považuje prístup Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej „ESLP“) k sankcionovaniu členov futbalových organizácií za porušenie etických pravidiel prijatých týmito organizáciami z pohľadu článku 7 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej „Dohovor“). Kľúčovým precedensom v tejto oblasti je rozhodnutie ESLP vo veci *Platini proti Švajčiarsku (z 11. februára 2020, č. 526/18)*, kde sa tento bývalý prezident UEFA (v rokoch 2007 až 2016) sťažoval, že uloženie pokuty 80 000 švajčiarskych frankov a zákazu pôsobenia vo futbale na dobu 8 rokov na medzinárodnej a národnej úrovni etickou komisiou FIFA porušilo zásadu retroaktívneho pôsobenia trestnosti a trestu podľa článku 7 Dohovoru. ESLP konštatoval, že v tomto prípade išlo o uloženie niekoľkoročného zákazu činnosti v oblasti futbalu za porušenie etického kódexu futbalovej organizácie. Podľa ESLP ide o osobitné opatrenie prijaté voči členovi relatívne uzatvoreného spoločenstva osôb s osobitným postavením, ktoré sa riadi autonómnymi pravidlami tejto organizácie. Preto podľa ESLP nemožno hovoriť o tom, že sťažovateľ bol obvinený z trestného činu. Preto túto námietku sťažovateľa považoval za nezlučiteľnú *ratione materiae* s článkom 7 Dohovoru.

9. Priamu aplikovateľnosť princípov uvedených v článku 5 ods. 2 Stanov SFZ na disciplinárne konanie považuje OK SFZ za súčasť svojho súdnoprecedenčného práva. V zhode s názorom uvedeným v rozhodnutí č. OK 4/2017 aplikuje princípy, v súlade s právnou doktrínou, ako „optimalizačné príkazy“ na riešenie sporných prípadov. Ani pre trestné právo nie je neznáme využívanie blanketových ustanovení, ktoré definíciu skutkovej podstaty deliktu prenášajú z právneho predpisu o deliktoch (v tomto prípade je to DP) na ustanovenia právneho predpisu najvyššej právnej sily a s vyšším stupňom abstrakcie. K tomu možno doložiť najaktuálnejší vývoj judikatúry, ktorý dňa 29. mája 2020 v historicky druhom poradnom

stanovisku s označením P16-2019-001 podľa Dodatkového protokolu č. 16 k Dohovoru podal ESLP. V otázke arménskeho ústavného súdu pri tom nešlo o nič menej ako o trestné stíhanie bývalého prezidenta Arménska obvineného z rozvratu ústavného zriadenia, pretože vyhlásil núdzový stav a použil ozbrojené sily na potlačenie povolebných protestov. ESLP vo svojom stanovisku okrem iného uviedol, že „...vyžitie blanketového odkazu alebo zákonného odkazu pri kriminalizovaní konania alebo opomenutia konania nie je ako také nezlučiteľné s požiadavkami článku 7 Dohovoru („nullum crimen sine lege“ – pozn. OK SFZ). Odkazujúce ustanovenie a odkazované ustanovenie vykladané spoločne musia dotknutému jednotlivcovi umožniť predvídať, ak je to potrebné, tak s náležitou právnou pomocou, aké konanie založí jeho trestnoprávnu zodpovednosť. Požiadavka sa rovnako vzťahuje na situáciu, kedy sa odkazované ustanovenie nachádza v hierarchii (právných predpisov) vyššie v príslušnom právnom poriadku alebo má vyššiu mieru abstrakcie než odkazujúce ustanovenie. Najúčinnější spôsob ako zabezpečiť jednoznačnosť a predvídateľnosť je, aby bol odkaz vyslovený a aby odkazujúce ustanovenie vymedzovalo skutkovú podstatu trestného činu. Okrem toho, odkazované ustanovenia nemôžu rozšíriť rozsah kriminalizácie vymedzenej v odkazujúcom ustanovení.“

Podľa názoru OK SFZ predmetné poradné (z hľadiska záväznosti, účelu a zmyslu je obdobné rozhodnutiu o predbežnej otázke, ktoré vydáva Súdny dvor Európskej únie) stanovisko ESLP je priamo uplatniteľné aj na situáciu v prerokovávanom prípade. Odkazujúcim ustanovením je článok 64 ods. 1 písm. a) DP, ktorý stanovuje, že „Porušenie povinnosti vyplývajúcej z predpisu alebo rozhodnutia orgánu SFZ alebo člena SFZ sa dopustí ten, kto poruší povinnosť vyplývajúcu z predpisu SFZ.“ Odkazovaným ustanovením je potom predpis najvyššej právnej sily SFZ, a tým sú Stanovy SFZ, ktoré aj v abstraktnej forme môžu zakotvovať skutkovú podstatu disciplinárneho previnenia. Stanovy SFZ takúto skutkovú podstatu previnenia zaviedli v článku 5 upravujúcom princípy uplatňované v činnosti SFZ. V ďalšom kroku potom OK SFZ vyhodnocovalo či skutková podstata povinnosti člen SFZ dodržiavať princíp slušnosti je dostatočne jasná, zrozumiteľná a predvídateľná, aby mohla napĺňať kritériá skutkovej podstaty disciplinárneho previnenia v zmysle článku 49 Ústavy Slovenskej republiky a článku 7 Dohovoru.

10. Pri posudzovaní jasnosti, zrozumiteľnosti a predvídateľnosti princípu slušnosti OK SFZ konštatovala, že po prvé článok 5 ods. 2 písm. d) Stanov SFZ definuje obsah pojmu slušnosti ako povinnosti, ktorej porušenie zakladá disciplinárnu zodpovednosť v rámci činnosti SFZ a po druhé, že doteraz porušenie princípu slušnosti ako také nebolo predmetom disciplinárneho konania. OK SFZ si uvedomila tieto skutočnosti a rozhodla sa vytvoriť prvotný test slušnosti konania člena SFZ pre potreby uplatnenia disciplinárnej zodpovednosti. Rozhodla sa pre trojstupňový test slušnosti, ktorý pozostáva
- po prvé z posúdenia správania sa člena SFZ z hľadiska povinnosti prejavovania vzájomnej úcty a elementárnych zásad morálky v duchu definície slušnosti vymedzenej v článku 5 ods. 2 písm. d) Stanov SFZ,
  - po druhé z posúdenia toho či predmetné správanie bolo vykonané v rámci činnosti SFZ, resp. či súviselo s činnosťou SFZ,
  - po tretie zo zohľadnenia postavenia a poslania člena SFZ, ktorý sa mal neslušného správania dopustiť.
11. OK SFZ napokon pristúpila k aplikovaniu východiskových zásad a testu slušnosti konania člena SFZ na prerokovaný prípad. V prvom kroku posudzovala to či výroky č. 1 a č. 2 previnilca spĺňali kritéria „vzájomnej úcty“ a „zásad morálky“. Pri ich hodnotení sa plne priklonili k hodnoteniu DK SFZ, ktorá zdôraznila, že *„akékoľvek riešenie vecného problému, resp. akákoľvek názorová pluralita, by nemala byť, o to viac pri komunikácii medzi významnými funkcionármi SFZ, prezentovaná v osobnej, ironickej a vysmievajúcej sa rovine... konaním previnilca tieto vzťahy boli narušené, a to len z dôvodu individuálneho rozhodnutia previnilca, ktorým sa snažil neprípustným spôsobom riešiť vecný problém cez osobnú rovinu vyjadrení posmeškami a zbytočnou iróniou.“* Posmešky a irónia nie sú ani podľa OK SFZ prostriedkami slušného správania sa člena SFZ. OK SFZ za ironické a posmešné označila jednak konkrétne použité výrazy a jednak celkové vyznenie výrokov.

Vo výroku č. 1 za takéto označila najmä výrazy *„... ste duchom malý a vyplašený človek, ktorý poslušne slúži ako psíček, vyšším záujmom svojich pánov zo SFZ...“*, *„... je mi z Vás na smiech ako kopete tými svojimi nožičkami na všetky strany, len aby ste si vydupali glorifikáciu...“*, *„...tak si kľudne ohýbajte právo podľa svojho pomýleného vzoru...“*. Predmetné výroky boli neslušné (ironické a posmešné) aj

v celkovom kontexte výroku č. 1, ktorý mal vytvoriť obraz neschopnosti člena VV SFZ a jeho kariérizmus. Previnilec sám vo svojom odvolaní potvrdil, že práve kritika činnosti pána Sepešihó mala dokázať jeho neschopnosť riešiť konkrétny projekt SFZ. Vo výroku č. 2 za takéto označila „... *Medveď so svojimi pomýlenými víziami...*“, „... *skôr sa veľmi dobre dohodol s Kováčikom a ostatnými papalášmi v SFZ...*“, „...*tento pán miesto vo VV SFZ dostal za to, že bude poslušne dvíhať ručičku...*“. V celkovom kontexte výroku č. 2 považuje aj OK SFZ ako DK SFZ za neslušnú (podľa vyjadrenia DK SFZ „škodlivú“) „... *tú pasáž, kde previnilec celkom jednoznačne naznačuje tzv. korupčné aspekty voľby a následného pôsobenia legitímne zvoleného člena Výkonného výboru SFZ...*“

12. V druhom kroku OK SFZ posudzovala či predmetné neslušné výroky previnilec vykonal v zmysle článku 5 Stanov SFZ v činnosti SFZ, resp. v bezprostrednej súvislosti s ňou. V tomto smere mala OK SFZ „uľahčenú“ úlohu, pretože sám previnilec nielenže potvrdil že predmetné výroky vykonal v rámci činnosti SFZ, ale dokonca, že ich vykonal výlučne v kontexte riešenia problémov SFZ. OK SFZ nemala dôvod spochybňovať tieto tvrdenia previnilca a naopak veľmi pozitívne hodnotí aktivitu a snahu previnilca problémy v SFZ riešiť. Predmetom disciplinárneho konania tak nebolo samotné riešenie problému, ktoré nepochybne prispieva k diskusií potrebnej v demokratickej spoločnosti. Stanovy SFZ však vedú svojich členov k diskusií, ktorá je slušná a do určitej miery by tak mohla byť vzorom aj pre kultúrnu diskusií pri riešení problémov mimo rámec SFZ, čo bolo aj účelom a zmyslom článku 5 ods. 2 písm. d) Stanov SFZ v snahe docieľiť, aby práve členovia SFZ boli vzorom pre spoločnosť v slušnom správaní. Nemožno totiž spochybňovať, že práve futbal a futbalisti sú vzormi pre mládež, ktorá by mala byť vychovávaná v duchu slušnosti a slušného správania.

13. V treťom kroku potom hodnotila postavenie a poslanie člena SFZ z pohľadu požiadaviek jeho slušného správania. OK SFZ sa aj pri tomto hodnotení stotožnila s DK SFZ, že previnilec je „... *členom orgánu, ktorého postavenie a úloha v systéme orgánov SFZ sa vyznačuje vyšším stupňom požiadaviek na správanie sa jeho člena. Z uvedeného teda považujeme recipročne za dôvodné vyžadovať, aby správanie sa a prejavy konkrétnych osôb, ktoré tvoria substrát tohto orgánu (Komory pre riešenie sporov SFZ – pozn. OK SFZ), boli plne v súlade s tým, čo futbalová verejnosť od takéhoto orgánu očakáva.*“ OK SFZ nad rámec uvedeného považuje za potrebné upozorniť aj na to, že samotný článok 10 Dohovoru (právo na slobodu

prejavu), na ktorého ochranu sa previnilec odvoláva za významný korektív uplatňovania slobody prejavu, považuje zachovanie autority a nestrannosti súdnej moci. Nikto viac ako sudca sám nemôže znížiť autoritu súdnej moci svojim neslušným správaním, nehovoriac už o protiprávnom správaní, ktoré ho priamo diskvalifikuje z oprávnenia zastávať sudcovskú funkciu. V tomto smere sa previnilec svojim neslušným správaním dotkol aj autority súdnej moci, ktorú reprezentuje ako člen Komory pre riešenie sporov SFZ.

14. OK SFZ na rozdiel od DK SFZ neposudzovalo výroky č. 1 a č. 2 v kontexte poškodzovania dobrého mena SFZ, pretože najmä výrok č. 1 nemal spôsobilosť poškodiť dobré meno SFZ vo verejnosti. Rovnako v mene dobrého mena SFZ nemožno upierať participáciu na diskusií o predmete verejného záujmu, ktorým je voľba členov VV SFZ (tejto vlády SFZ smerom k verejnosti ale aj do vnútra SFZ) a jej reforma. Naopak OK SFZ takúto diskusiu podporuje. Nepodporuje však diskusiu vedenú neslušným spôsobom a preto výroky č. 1 a č. 2 hodnotila z pohľadu disciplinárneho previnenia porušenia povinnosti rešpektovania princípu slušnosti v zmysle článku 64 ods. 1 písm. a) DK v súvislosti s článkom 5 ods. 2 písm. d) Stanov SFZ. Vzhľadom na to, že výroky č. 1 a č. 2 považovala za neslušné zo strany previnilca rozhodla sa aj zmeniť právnu kvalifikáciu disciplinárneho previnenia určenú DK SFZ, takým spôsobom ako je to uvedené vo výrokovej časti rozhodnutia. Predmetná zmena právnej kvalifikácie nemá žiaden dopad na možnosť obhajoby previnilca z hľadiska kontradiktórnosti prerokovania veci, pretože už samotné odvolanie len potvrdzuje, že slušné správanie nepatrí k silným stránkam osobnosti previnilca, ktorý ani len náznakom neoputoval výrazy použité vo svojich výrokoch, ale naopak ešte ich aj obhajoval.
15. Pri ukladaní disciplinárnej sankcie sa OK SFZ rozhodla zohľadniť predovšetkým skutočnosť, že v rámci SFZ bola prvý krát predmetom disciplinárneho konania porušenie princípu slušnosti, ktorým sa zároveň stanovil aj základný test slušnosti pri posudzovaní tohto previnenia. Z hľadiska predvídateľnosti naplnenia znakov skutkovej podstaty tohoto previnenia to síce na veci nič nemení, pretože slušný človek pozná pravidlá slušného správania a keďže OK SFZ nepochybuje o tom, že aj previnilec je slušný človek, tak mala za to, že samotné prerokovanie jeho výrokov v disciplinárnom konaní bude dostatočné z hľadiska splnenia výchovnej funkcie trestov. Disciplinárne sankcie OK SFZ bude aj naďalej považovať za *ultima ratio*

pri disciplinárnom postihovaní porušovania princípu slušnosti v konaní členov SFZ,
tak vo vzájomných vzťahoch ako aj smerom navonok.

Poučenie: Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný žiadny opravný prostriedok.

V Bratislave, 4. augusta 2020

Vypracoval: prof. JUDr. Ján Svák, DrSc.

prof. JUDr. Ján Svák, DrSc.

podpredseda Odvolacej komisie SFZ